

potest ymo poti' subuersi sunt. Addo ins
sup quia postq; celum p̄mū creatus est et
eius eē stabilitum atq; firmatum trutte per-
manentie, et durationis que habuerūt in
icium et inceptionē siue criminatio; a par-
te principū factū est eius esse. etiam mēsu-
ratum mensura lēponis et quies eius nō
minus digna vt mensuraref tēpore quo-
niam motus aliorū celorū finis ergo mē-
sure hmōi quietis et durationis vocata ē
vespere ppiter consumationē vel ipsi' vt
eorum que in ea facta sunt quonia subse-
cutum ē mane id est iniciū partis alteri
die; in qua facta sunt que narrabo. Ultū
autem ista duo vespere sc̄ et mane essent
vere aut perfecte medietates diei qui vi-
ginti quatuor horarū est qualius cotinet
spacium licet sermo sanctus non determi-
net non est tamē contra veritatem aut rati-
onem. q̄ quantitate a sequētibus dieb;
non discrepet p̄serim cū conspiratio ma-
lorum spirituū quam pdixi moram tēpo-
ris et plixitatem regrat. Cum em̄ numero
eorum sit innumerabilem milium et p̄
mus ac nobilissim' eorum contra crea-
torem primus se erexerit. qualiter hoc ves-
nit ad tot milia aliorum. Qualiter in hoc
ipm inducti sunt nisi tractatus aliquis et
suasiones interuenierūt. In tanta autem
multitudine quō potuit eē tractatus bre-
uis et suasio atq; inducio nō plixa cum
sapientissimi creati essent et instantū ausū
stulticie deducti sint. Si cīh homo q̄ nō ē
sapiens nisi ad modicū sapientia natura-
li auerti nō potest a sensu suo vt a vitate
ac rectitudine decliner nisi magnis et mul-
tis validisq; suggestiōibus ac suasionib;
quomodo illi tanta sapia prediti in tantā
vesaniam tpe brenissimo induci potuerūt
ipsi etiam tanti mali innento; tanto diffi-
ciliis induci debuit q̄s aliquis aliorū quā
to eū constat maiori luce supiētia q̄s oēs
alii clariſſe potissimū cum nullus eoꝝ
exteriorē haberet instigatorē ac suggesto-
rem tanti mali, et haberet vniusq; splē-
dorem sapiētie qua pditi erant fortissimū
mali illius disuasore; etiaꝝ rep̄ssore; hec
autē oia idcirco dico vt appareat tibi ve-
speram p̄me diei hoc est p̄mā ptem mul-
tarum horarū spaciū habere potuisse pro-
pterea que facta sunt in ipa cum evidēter
requirant tempus et subito oia fieri nulla
tenus potuerūt. Ip̄m vero mane si secun-
da pars diei p̄mo accipias non minore;

tpis mensurā regreter evidēter elucēderet
tibi cū diligentē considerationē feceris t̄
bus que in eodē fieri oportuit t que in eo
dem facta sunt. horū p̄mū est creatio lu-
cis iuxta modos et intentiones quas dīi
Secundū collaudatio et magnificatio cre-
atoris de ipsa illustratione et glorificatio
ne sanctorū angelorū et de ipa iusta dam-
natione ac delectio malorū sc̄ et de aliis
bonis donisq; atq; beneficijs creatoris er-
ga seipos. Terciū qd̄ veriori ordine p̄mū
est admiratio creatoris in seip. Sunt et
alia q̄ sanctis angelis patefacta sunt ipa
claritate sue glorificatiois quorum reue-
lationē ineffabilibus gaudijs et iubilatio-
nibus psecute fuisse nullatenq; dubitādi
sunt sicut de creatione generis humani
et restauratione angelice ruine et hoib;
et de reparatione ciuitatis superne ac in-
tegratione ipius que quasi detrūcata ac
mutilata erat per casum malorū angelo-
rum. Sunt et alia multa secretiora atq; p-
fundiora. In quō consideratio et con-
templatione delectabiliter eos occupari
noluit creator et ipa luminositas intelligē-
tiarum suarū amoq; bonorū omniū p-
pter gloriam creatoris eos figebat ac de-
tinebat in eis. Nec est inconveniens si men-
suramprīne diei babeant sequentes t si
p̄ma vbiq; exemplaria sunt sequentium
posset at quis intelligere vñāquaq; di-
erum litorū vespe ppiter occiduitate tpis
qua cōsumptione sui ipius que cōsumpa-
tio eiusdē ē toro flaru sui esse incessanter
festinat. Mane t̄o eiusdem tpis finis nō
autem inq; est finis p̄cedentis tpis mane
vocatiū est. Sed inq;ntum iniciū mēsure
sequētis operis. Ql autē magis congruit
plano littere est vt intelligaf dictum tāq;
in cōsumptione vniusq; opis serdi-
erum et infine vniusq; illorum. Ql
t̄o sequit in sermōe eodem qa vidit de
lucem q̄ eē bona tu iā scis figurās et mo-
dos varios p̄heticorū sermonū. iuxta q̄
vnu intelligif vidit id ē videri fecit. Quis
admodū et per eundē p̄phetam alibi di-
citur. Nunc cognoui q̄ timeas deum id
ē cognitū feci tibi ipi in alijs vidi t̄l q̄ es
seni bona id est approbatuit in bonitatē
lucis quā p̄noueraī anq; seā faceret appē-
buit inq; formādo ipaz in suo eē et p̄ser-
uādo. Et dixit p̄ hoc fmo sc̄tūs diuīsū lu-
cē a tenebris. h; aut̄ q̄stionē quō diuīsū
lucē a tenebris cū neḡz coniuncta cēt p̄us